

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemec o avstrijskih Slovanih.

Po jako zanimivem in krepkem govoru mlado-češkega poslanca Vašatyja, o katerem smo v glavnih potezah obvestili čitatelje, bil je jeden izmed najznamenitejših dogodkov v državnem zboru govor nemškega poslanca dr. Luegerja ob priliki, ko se je obravnavalo „o skupnih zadevah“. Znamenit je ta govor za vse avstrijske Slované, ker kaže, da se vendar še tudi v vrstah Nemcev najde kak mož, ki sodi pravično in pošteno o slovanskih so-državljanih, o katerih nekateri mislijo, da neso za družega nič na svetu, nego da lepo mirno plačujejo davke in dajejo vojake, za vse drugo pa se jim ni treba brigati, ker za vse njih potrebe skrbeli bodo že njih nemški in madjarski varuhi, katere jim je nastavil dualizem.

Jednako bržkone misli o avstrijskih Slovanih nemški državni kancelar Caprivi, ki je te dni se izustil razžaljivo o Slovanih avstro-ogerske države, rekoč, da je mučno bilo za njega, da so se nemški nasprotniki trgovinskih pogodb hoteli posvetovati se pri Čehih, Slovencih, Slovaki, Rumunih in Hrvatih, ne pa pri Nemcih in Madjarjih.

Po mnenji državnega kancelarja nemškega vsi drugi narodi v Avstro-Ogerski ne štejejo nič, njih ni ti treba uprašati ni, kako sodijo, dosti je, če so zadovoljni Nemci in Madjari. — Da se je proti tako razžaljavim besedam oglašil prvi baš Nemec, daje govoru njegovemu tem večjo važnost in zato hočemo na kratko posneti njega glavne misli.

Razjasnil je najprej stališče svoje stranke nasproti novim trgovinskim pogodbam ter povedal, zakaj se on in njegovi tovariši ne naidušujejo za te pogodbe. To storé z dveh stališč, ker hoté svojo avstrijsko domovino neodvisno v političnem in v narodno-gospodarskem oziru. Odločno se je potem zavaroval proti izreku Caprivija ter proti temu, da bi se židovski liberalci identifikovali z avstrijskimi Nemci, katerih velik del nikakor ne pripada k židovsko-liberalni stranki. Kot Avstrijec protestoval je dalje prav krepko proti temu, da nemški državni kancelar o Čehih, Slovaki, Slovencih, Hrvatih in Rumunih govori tako zaničljivo, da v njih vidi skoro „gentes minores“ (podrejene narode), o katerih interesih se lahko prestopi na dnevni red; da nemški

kancelar misli, če se govori o Avstrijcih, se misli le na Nemce in Madjare, vse drugo je le priklada.

Kot Avstrijec pozna le ravnopravne narode in vidi v vsakem Čehu, Slovencu itd. le avstrijskega so-državljanu ter bi želel, da bi tudi na Ogerskem ne bilo zatiranih narodov. Svetoval bi generalu Capriviju, da prouči avstrijsko zgodovino, iz katere bode razvidel, da baš ti narodi, o katerih on govori tako poniževalno, to je Slovaki, Rumuni, Slovenci in Hrvati so v jako kritičnem času dali svoje sinove in svojo kri, da so priborili ogersko krono za habsburški prestol. Omenja necega govora Eötvösovega in kako baš isti Madjari, o katerih govori Caprivi, zatirajo Nemce na Ogerskem. Če se pomisli, da je Eötvös izjavil, da spomenik generala Henczia v Budi, da črno-žolte zastave in cesarska himna na sv. Štefana dan razžaljujejo madjarsko samozavednost, se mora čuditi predrznosti, da, nesramnosti moža, ki govori na tak način. Nas v Avstriji ne žalijo črno-žolte zastave, niti cesarska himna, nobeden Slovenec, nobeden Hrvat ne čuti se po njih razžaljenega.

Mnogo je povedal potem o krutem madjarizovanju otrok na Ogerskem in kako neugodno upliva tako postopanje na unanjo politiko. Ako hoče Avstro-Ogerska uživati kaj ugleda na Balkanu, mora se opustiti taka politika zatiranja Slovanov, kakor jo tirajo Madjari nasproti vedno cesarju zvestim Srbom, Hrvatom in Rumunom. Pri raznih oddelkih govora pritrjevali so poleg pristašev govornikovih posebno tudi češki, slovenski in hrvatski poslanci izbornemu govoru, ki je napravil globok utis. Grof Taaffe in neizogibni Plener sta se sicer trudila oslabiti utis, kar se jima pa ni posrečilo.

Ako prvi dostojanstvenik z nami aliirane nemške države tako prezirno govori o narodih, ki so v večini v Avstriji, spodobilo se mu je, da je dobil tak odgovor, kakor mu ga je dal Nemec dr. Lueger, ki se je možgato oglašil za razžaljene so-državljanu, ki ne pripadajo nemškemu ali madjarskemu narodu. Prestregel je sicer besedo kateremu drugemu izmed poslancev žaljenih narodov, a baš zato, ker je neprizadet v tem uprašani, bil je njegov odgovor tem znamenitejši, ker je popolnoma objektivni.

bode odvisno od mene . . . ali vaša pravda je tako zamotana in nikakor ni prav v redu.

— Povejte mi, — rekla je kneginja s tem sočustvom, ki je podobno navidni uljudnosti, kadar kdo ne ve, kaj povedati neznanemu človeku: — povejte mi, kaj mislim, da ste jako utrujeni od dela . . . Mislim si dolčas: od jutra do večera pisati in prebirati dolge in brezvezne papirje, — to je neznosno; verjemite mi, moj mož mi že celo leto vsak dan razklada našo pravdo, pa še sedaj ničesa ne razumem.

„Kako ljubeznjiv in skrben soprog“, pomislil si je Pečorin.

— Čemu to vam, kneginja? rekel je Krasinski: Vam se je zabavati, nam pa truditi in delati; tako tudi mora biti, če ne mi, kdo naj pa dela.

Naposled je tudi ta govor pošel. Krasinski je ustal in se poslovil . . . Ko je odšel, je sestrčina kneginji opomnila, da ni tako neokreten, kakor bi kdo pričakoval od uradnika, govori nikakor ne slabo. Kneginja je pristavila: „A savez-vous, ma chère, qu'il est très bien!“ Pečorin je po teh besedah začel hvaliti njegovo spretnost in lepoto: zagotavljal je, da taci temnomodri oči nima noben

Državni zbor.

Na Dunaji dne 15. decembra.

Obravnava o proračunih posamnih ministerstev se je končala, predlagane svote so se dovolile in vsprejeti je le še zadnje točke. Svota za najvišje računišče, podpore, nagrade, državni dolg in njegovo upravo so se dovolile brez ugovora, pa tudi brez posebnega priporočila.

Pač pa se je obravnavalo o pokojninskem etatu, debata dvignila se je na vrhunec, ko so došle v razpravo skupne zadeve naše monarhije. Te razprave udeležil se je dr. Lueger in govor njegov vsprejet je bil z nenavadno naidušenostjo proti njemu pa so se oglašili zastopniki vlade, levice in Poljakov. No, moralni efekt seveda za vse tri faktorje v tem slučaju pač ni bil nič večji, nego oni, kateri je dosegel v zadnjem času z raznih strani toli slavljeni govor Schönbornov proti utemeljenim zahtevam in prosvedom, katere je podal v izvrstnem, poučenem govoru Vašaty.

Ob 10¹/₂ uri v jutro otvoril je dr. Smolka 39. sejo tekočega zasedanja.

V zadevi pokojninskega etata, ki se je prvi jel obravnavati, oglašil se je posl. Gessmann in zahteval povišanja podpor za udove in sirote po državnih uradnikih. To vidi se mu važnejše, nego podpora, določena v dirke in za Lloyd; radi tega upraša finančnega ministra, kaj misli v tej zadevi ukreniti, in meni, da je pač slednji čas v zboljšanje položaja omenjenih oseb. Posl. Kraus želi, da se pomore tudi nižjim uradnikom samim in se jim ne prizna le draginjska priklada, marveč da se jim poveča letna plača.

Finančni minister dr. Steinbach izvaja v odgovoru, da bi ustrežanje takim željam stalo šest milijonov goldinarjev. To pa je prevelika svota, Zvišanje pokojnine stalo bi do 2 milijona, zvišanje plač pa nad 4. Že sedaj znaša pokojnina 42¹/₂ % vseh uradniških plač in število ostalo bode vsakako konstantno in bi tako zvečanje torej posledovalo stalno zvečanje proračuna. Tudi draginjske priklade bode možno le individualno in krajevno deliti, inšče ne bode možno ugoditi dotičnim zahtevam.

Poročevalec Lupul priporoči na to vsprejetje ustavljene svote za pokojnine, ki se tudi vsprejme.

LISTEK.

Kneginja Lgovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbancov.)
(Dalje.)

— Mi smo jako hvaležni gospodu Pečorinu zato, da je nam dal priložnost seznaniti se z vami, rekla je nazadnje.

Pri teh besedah sta se Pečorin in Krasinski nehoté spogledala in poslednji je hitro odgovoril: — Jaz pa moram še bolj biti hvaležen gospodu Pečorinu za to nepreocenljivo uslugo.

Na ustnih Pečorinovih pojavil se je smehljaj, kateri bi se mogla izraziti s sledečo frazo: „Oho, naš uradnik začena delati poklone.“ Je li razumel Krasinski ta smehljaj, ali se je morda samo zbal predrznosti svoje, — kajti to je bil gotovo prvi poklon, kateri je on izrekel ženski, ki je v družbi bila tako visoko nad njim — ne vem. Zarudel je in nadaljeval s slabim glasom:

— Verjemite, kneginja, da nikdar ne pozabim prijetnih trenutkov, ki sem jih preživel v vaši družbi. Prosim vas, ne dvomite, storil bodem vse, kar

uradnik na svetu. Gotovo bode velik državnik, če ne ostane večni titularni svetnik. „Vsekako bodem izvedel, pristavil je jako resno, ima li vseučiliško spričevalo.“ Posrečilo se mu je, da je zmešal obe dami in govor napeljal na druge stvari. Ne gledé na to, se mu je izraz kneginje globoko zasadi v njegovem spominu. Zdelo se mu je, da mu je ta izraz nekaj očital, če morda tu le slučajno ali vendar zbadljivo. Prej je on sam povzdigoval blagorodno lepoto Krasinskega obraza, ali ko je ženska, katero je zjedinevala vse njegove misli in nade, obraila posebno pozornost na to lepoto, je spoznal, da je ona nehoté naredila primero, ki je zanj bila pogubna. Zdelo se mu je, da jo je v drugič izgubil na veke in s tega trenutka je tudi on sovražil Krasinskega. Žalostno je, ali treba je priznati, da je najčistejša ljubezen, do polovice pomešana s samoljubjem.

Sam zanimajoč se za lepoto in imajoč bister in jasen um, je Pečorin znal sebe soditi nepristransko in je celo preveličeval svoje nedostatke, kakor to delajo navadno ljudje z živo domišljijo. Ker se je iz lastne skušnje prepričal, da se je težko zaljubiti samo v duševna svojstva, je postal nezaupljiv

Pri obravnavi dotacij oglašuje se posl. Adamek in zahteva poddržavljenje železnic, zajedno se pa pritožuje, da i severozahodna i jugoseverna zvezna železnica ne ustrezata narodnim zahtevam češkim, radi česar naj bi se poddržavljenje še pospešilo. Tudi ta točka se na to vsprejme in preide se k obravnavi „skupnih zadev“.

Posl. Lueger oglašuje se k besedi pro; contra pa nihče.

Govornik poudarja v jedrnatih besedah, da treba o skupnih zadevah obravnavati, ker to dela i ogerska zbornica. Sicer sta Vašaty i on za obravnavo teh zadev dobila že ukor, a to mu ne da mnogo. Nemški kancelar izjavil je v državnem zboru, da se mu vidi tužno, če hoče Nemec poprašati avstrijske Slované, so li zadovoljni z novimi trgovinskimi pogodbami, ne pa Madjarov in Nemcev. S tem hoče Slované smatrati za quasi gentes minores, kar nikak pravi Avstrijec odobravati ne sme. Če bi isti mož zgodovino si priučil, bi videl, da so isti Slováni često jedini ščitili habsburški prestol. Madjari poznajo le svojo narodnost in vedno kažejo, da jih bodejo v oči barve črno žolte; ali se je to s strani Slovanov kedaj zgodilo? In narod, kakor prvo imenovan, je kancelarju vir istinitih informacij! Danes ne vlada več kabinet, temveč ljudstvo in na to se treba ozirati in skleniti pogodbe in prijateljstvo s samozavestnimi državci po Balkanu. Vzglede temu kralj Milan in naše razmerje s Srbsko. Da se temu odpomore in sklene prijateljstvo, treba doma opustiti zatiranje Slovanov in dati jim ravnopravnost. Vrniti se je k politiki vojvode Evgenija Savojskega in odvrniti se od Andrassyjeve. Kadar bode črno-žolto kot barva ravnopravnosti osenčilo rdečo-belo-zeleno, tedaj bode Avstrija na Balkanu ugledna in v veke slavna postala.

Tako je končal govornik svoj govor mej živahnim odobravanjem vse zbornice, razven levčarskih liberalcev. Že mej govorom žel je govornik glasno pohvalo in si prislužil obrambo zbornice proti klicu k redu.

Na to dvignil se je grof Taaffe in odgovoril, da vsled politične zveze se ne sme niti gospodarska karati, vsaj politično — če že ne nepatrijotično — se mu tako vedenje ne vidi. Avstrija je velemoč, ki se mora brigati za narodno gospodarske razmere svoje nasproti sosedom.

Posl. Plener zahvalil se je min. predsedniku na njegovi obrambi in polemizoval proti izrazu „žid“, ki ga protisemiti vedno rabijo. Narodno-gospodarska trojna zveza zdi se mu potrebna in za to jo zagovarja. Obraca se konečno proti Luegerja orijentski politiki in pravi, da njegova stranka zavrača vse Luegerjeve zahteve, kot državni škodljivci!

Posl. Dipauli izjavi, da se bodo njegovi pristaši bavili le s stvarnimi, ne pa s političnimi motivi trgovinskih pogodb.

Posl. Lueger odgovarja min. predsedniku s trditvijo, da je on kot avstrijski minister v današnjem slučaju primoran tako govoriti. Nasprotno pa je min. predsednik besedico „nepatrijotičen“ v jednostranskem smislu rabil. Kar se tiče izraza „žid“ sam na sebi, ni sramoten za nikogar, ne uvidi to-

rej, zaradi česar se liberalna stranka toli jezi. Tudi ista liberalna stranka, ki danes obožava Taaffea, ni bila vsekdar patrijotična in ker njena načela mnogo greše na mirnem procvitu Avstrije.

Posl. Herbst zagovarja se proti insinuvaciji, kakor da ni bil vedno patrijotičen.

Posl. Bilinski kot poročevalec polemizuje z Luegerjem in izjavi, da je poljska stranka z nemško levico jednih mislij o pogodbah in jo bode vedno zagovarjala.

Obravnava se na to zaključi in seja ob 2. uri popoldnevu zatvori.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. decembra.

Državni zbor.

V sredo začela se bode v državnem zboru razprava o finančnem zakonu, katera razprava utegne postati jako zanimiva, kajti vse stranke se pripravljajo zanjo. Sedaj je vsa pozornost obrnena na zadnji govor protisemitskega poslanca dr. Luegerja. Ta govor zadel je vlado in nemške liberalce v srce, da se kar penijo. Vodje Nemcev in Taaffe sam ustali so proti Luegerju, pobili ga pa niso. Kar se pa tiče političnega poštenja, naj se po binavska drubal nemških liberalcev kar skrije. — Kakor se čuje, odpovedal se bode Smolka po novem letu predsedništvu poslanske zbornice in bode pozvan v gospodsko zbornico.

Slovanska vzajemnost.

Poročilo, katero smo objavili tudi mi, da se je začela preiskava proti poslancu Spiničiču, dalo je povod „Narodnim listom“, da pozivljejo vse res svobodne in pošteno misleče stranke v državnem zboru, naj se združijo v primerno in dostojno izjavo za imuniteto poslancev in proti policijskemu zasledovanju. Vsi listi izražajo se v pritrjevalnem zmislu, samo nemško-liberalna glasila po svoji perfidno-čifutski navadi ugovarjajo temu nasvetu. Se ve da se gre za kaknega Švabo — potem bi bilo to vse kaj drugega.

Hrvatski sabor

razpravljaj je zdaj delj časa o novi organizaciji državnih pravdnistev ter to v zadnji seji tudi dokončal. Sabor vsprejel je seveda vladni načrt nespremenjen. Vlada predložila je še drug načrt glede nekaterih določb o plačilnih listih višjih upravnih uradnikov. S tem zakonskim načrtom niso vse stranke zadovoljne in ga odločno pobijajo. Poslanec Banjavić dokazal in razkril je vse hibe tega načrta, a ker se je sekcijski predstojnik zanj potezal, vsprejeli so ga vladni mameluki brez ugovora.

Srbski cerkveni kongres

izvolil je v zadnjem zasedanju stalno, iz 15 članov sestojeko komisijo, kateri je nalog izdelati do prihodnjega zasedanja organizacijski statut, veljaven za vse, pod Karlovski patrijarhat spadajoče cerkvene občine. Ta odsek sešel se je te dni v prvo posvetovanje in ukrenil zbrati ves dotični material, kakor se je bil predložil že leta 1879 in 1885 ter stopiti v dogovor s škofijsko sinodo ter z vlado hrvatsko in ogersko.

Vnanje države.

Francoska trgovinska politika.

Protekcijonistična politika francoske vlade ima mnogo jako hudih nasprotnikov, katerih zaslomba so seveda v prvi vrsti trgovinska mesta. V Marziji bila je te dni velika demonstracija proti protekcijonizmu. Udeležilo se je najmanj 20.000 oseb. Kolosalna, v vrste po dva in dva razdeljena

množica hodila je po vsem mestu in pred borzo zahtevala od prefekta, da poroča o tej demonstraciji vladi, kar je ta obljubil. Demonstrantje so se potem mirno razšli.

Aféra Chadourne

vzbudila je opravičeno senzacijo, kajti diplomatični zastopnik Francije poslal je bolgarski vladi noto, v kateri je naznanil, da prenehajo vse diplomatične zveze mej Francijo in Bolgarijo. Ta odločno diplomatičnega agenta francoskega ne bode ostala brez posledic in bolgarski listi postali so že jako pohlevni in malobesedni. V listih, ki so Stambulovu dostopni, čujejo se sedaj raznovrstne osebne tožbe proti iztiranemu žurnalistu in dolži se celo Rusija, da je vsega tega kriva.

Nemški državni zbor

posvetuje se sedaj izključno o novih trgovinskih pogodbah. Generalna debata je sicer že končana, toda tudi specialna debata je vzlic temu, da nima političnega značaja, jako zanimiva. Veleposestniki in njih agrarnemu programu naklonjeni poslanci upirajo se novim pogodbam odločno, akopram vedo, da bode vlada dobila zanje velikansko večino. Saj so celo socijalni demokratje izjavili, da vsprejmejo pogodbe na račun, a Bismarck se ne upa v Berlin.

Dopisi.

Iz Spodnjih Retij 12. decembra. [Izv. dopis.]

(O bodoči železniški postaji Velikolaški.) Velika krivica preti vsej Velikolaški južni okolici (ker severna bo vozila svoje blago na kolodvor Predstrugo), ker se nepremišljeno prezira praktična in od sto razumnih mož po dobrem predudarku nasvetovana postaja v Spodnjih Retijah. Merodajno mesto se, žal, le prerado ozira bolj na „veljavne“ posumnike, kakor na občno željo velikega okraja. Evo podrobnostij: Nameravano postajo v oddaljenem Velikolaškem gozdu odobruje in zahteva samo polovica Laščanov, ker polovica je uneta za Retje. Od sredine Lašč proti jugu je mnogo vasij notri do Zadnikov za sv. Gregorjem. Posestniki iz velike občine sv. Gregor in polovica Velikolaške občine s 7 odborniki stoji neustrašeno na naši strani.

Nikomur bi ne prišlo na misel priporočati postajo v Spodnjih Retijah, ako bi mogla biti postaja bliže Lašč. Po natankem premeru je iz središča Lašč do eventuelne postaje v Retijah nekoliko bližje, kakor do jako odstranjenega prostora v Velikolaškem gozdu — kjer stanujejo samo švojci in brinovke, katere Laščanom tako lepo čivkajo: „Le tukaj postajo napravite in po tisti stezi cesto sem naredite, ne bo stala več kakor do 5000 gld.“! Iz Spodnjih Retij pa kliče vse: „V Spodnjih Retijah naj se Velikolaška postaja napravi! Tukaj je jedino primerni prostor“.

Ali bi ne bilo gorostasno, da bi morali žrtovati 5000 gld. za cesto v oddaljeni Velikolaški gozd, mej tem, ko je prostor v Retiji tako primeren kakor nobeden drugi? Velike Lašče bi s postajo v Spodnjih Retijah ne bile nič prikrajšane, dočim bi bila postaja v gozdu nam na veliko škodo.

Mi ne odstopimo od te svete pravice svoje niti za las. Poslanci naši, kje ste!!!

Na izvirkniku Pivke v Trnju 12. decembra. [Izv. dopis.] Na vse napade, katere sem včeraj čital v „Slovenca“, odgovarjam le toliko, da imenujem dotičnega dopisovalca brezozirnim obre-

in je mislil, da se ženske le slučajno zanimajo zanj in se mu laskajo, ali pa delajo to le zaradi tega, ker je bogat. To, kar se bi zdelo drugim dokaz najnežnejše ljubezni, je imel on za goljufiva znamenja, besede, izrečene brez namere, poglede, nasmehljaje, vržene na veter, prvemu, ki jih hoče umeti. Drugi bi obupal in popustil bojno polje sovražniku brez boja, ali uporne značaje pa mika baš trdi boj in Pečorin je dal sebi častno besedo, da bode zmagal. Ravnaoč se po svoji sistemi in oborožen z nepremagljivo vnanjo hladnokrvnostjo in potrpežljivostjo, mogel bi bil razrušiti najbolj zvite spletke najprekannejše koketke... Znano mu je bila osnovna resnica, da se slabi značaji prej ali slej pokore močnim in neprijenljivim, ravnaoč se po nekem prirodnem zakonu, dosedaj še ne razjašnjenim. Gotovo se je moglo reči, da on doseže svoj smoter, če le strast kakor vihar na mah ne razruši vsega, kar bode zgradil njegov um in trud. Ta če, ta strašni če, skoro podoben na Arhimedov „če“, ki je obetal, da vrže zemljo iz tečajav, če mu doda podporašča...

Tolpa raznih mislij oblegavalo je Pečorinov um, tako, da je proti koncu večera postal raztresen in molčeč; Štefan Štefanovič pripovedoval je dolgo

zgodbo zajeto iz rodovinskih poročil; damam se je od dolgega časa vzdehovalo, kar so pa skrivale.

— Od česa ste postali tako žalostni? — vprašala je Pečorina Vere Dimitrijeve sestrčina.

„Od česa, to me je skoro sram povedati.“

— Pa vender.

„Iz zavist.“

— Komu ste zavidni? na primer...

Morda meni? — rekel je knez in se zasmejal ne vedoč, kako važno je bilo to uprašanje. Pečorinu je prišlo na misel, da je kneginja možu razložila vso njijino prejšnjo ljubezen in jo obžalovala, kot otroško zmoto. Če je tako, je vse bilo pokončano mej njima, in Pečorin bi nevedé mogel postati predmet posmehovanja obeh soprogov ali pa žrtva prekanjene zarote. Čudim se, da on tega ni že poprej slutil, a zagotavljam vas, da je na to mislil še le sedaj. Sklenil je potruditi se, da izve, je li Vera zares vse povedala svojemu možu in v tem odgovoril:

„Ne, knez, ne vam, če tudi bi vas lahko zavidal jaz, kakor tudi vsak drugi; priznavam pa, da bi želel imeti srečni dar tega Krasinskega, da bi slednjemu ugajal na prvi pogled.“

— Verjemite mi — odgovorila je kneginja — kdor hitro dopade, tega hitro pozabijo.

„Moj Bog! kaj se vse pozabi na svetu? Če se ne bi cenil hipni uspeh, kaj bi pa bila sreča? Kje je trajna ljubezen, trajna slava, trajno bogastvo, pride smrt, bolezen, požar, potop, vojna, mir, tekme, premena javnaga mnenja in ves trud je bil zastoj!... Kaj pa pozabljenje? Vse se pozabi, kakor minejo minute in stoletja. Ko bi me vprašali, kaj hočem: jedno minuto popolnega blazenstva ali pa leto dvomljive sreče, skoro bi se odločil zjediniti vso svoja čustva in strasti v jedno božestveno trenotje in potem trpeti kolikor si bodi, kakor bi jih pa malo po malo raztegoval in jih v prestankih mešal mej dolgčas in žalost.“

— Vsem se z vami strinjam, razen tega, da se vse pozabi na svetu. So stvari, katerih ni moč pozabiti, posebno bridkosti... — rekla je kneginja.

Njen mili obraz dobil je nekaki polhladen, polžalosten vid, nekaj solzam podobnega se je prikazalo in zabiskalo na njenih dolgih trepalnicah, kakor kaplja dežja, katero je pozabil vihar na listu breze, katero se trepeče pretaka po njegovih robovih, dokler je nov pih vetra ne odnese, Bog ve kam.

(Dalje prih.)

kovačem in denuncijantom, dokler mi ne dokaže, kar je pisal.

Društvo „Mir“ ni priredilo Miklavžev večer za Šempetersko šolsko mladino, temveč za člane in njih otroke. Če so prišli k Miklavžu nekateri bližnji otroci pod varstvom svojih, vsprejeli smo jih tudi in obdarovali.

Kje stoji hiša Koroščeva, to ve dobro vsak otrok. Je li ne g. Sitar ali celo g. Kalan?

Kaz čudim se pa, da si je upal g. Sitar v seji krajnega šolskega sveta v Šempetru postaviti predloge, ki se ne ujemajo z njegovo častjo, posebno če ljubi svojega bližnjega kot sam sebe. Storil sem potrebno v tej zadevi že pri višji šolski oblasti.

Gosp. Sitar in g. Kalan sta v odboru prekoristne Pivške podružnice, katere tajnik sem jaz.

Da se ne bosta po meni pohujšala, ker sem po njihovih mislih — brezverec, mi je dolžnost, da se odpovem tajništvu. To storim!

Gospoda Kalana in g. Sitarja pa pozivljem, naj delujeta in storita kaj več, nego do sedaj. Član podružnice pa ostanem na dalje ter bom podpiral podružnico vsaj toliko, kolikor ona dva ter apelujem na občni zbor.

Apelujem pa ob enem na vse resnične in pravične narodnjake Pivške ter jim kličem: Ne Sitar, ne Kalan, temveč Vi me sodite!

Štipko Jelenc,

predsednik bralnega društva in bivši tajnik Pivške podružnice.

Koncert „Slovanskega pevskega društva“.

Na Dunaji 16. decembra.

Jedna vezij, ki veže nehoté vse slovanske narode, je slovanska pesem, slovansko petje. Gojiti to vez, krepiti jo, postavilo si je kot smoter „Slovansko pevsko društvo“. Ono zbira pod svojim okriljem vse slovanske pevce, ki živijo na Dunaji. Tu se bratijo severni bratje Čehi, Poljaki, Rusi, Slovaki z južnimi — Slovenci, Hrvati, Srbi, Bolgari. Najboljše je seveda zastopan češki narod, kar ni čuda v češko-nemškem Dunaju. Za Čehi pridejo — Slovenci.

Razun smotra, da privablja in veže v sebi vse slovanske narodnosti, ima društvo še ta cilj, da goji petje uprav akademično. Do kake stopinje je dospela dovršenost slovanke pesmi, pete po zboru „Slov. pevskega društva“, kažejo najbolje koncerti tega društva, ki jih prireja skoro vsak mesec.

Kake simpatije uživa to društvo mej Dunajskimi Slovani, pokazalo se je pri sinočnem koncertu, ki ga je priredilo v elegantnih prostorih Ronacherjevih. Razun čeških, poljskih in slovenskih poslancev, počastilo je ta koncert najbolj odlično občinstvo Dunajskega slovanstva.

Kot uvodna točka pel se je Vilharjev moški zbor „Slovo“. Pel se je ta zbor skoro dovršeno. Želeti bi bilo le hitrejšega tempa. Tega pogrška ne smemo v zlo šteti gospodu pevovodji. On je Čeh in ne občuti v sebi našega jugoslovanskega ognja, katerega kolikor toliko v sebi hrani tudi ta pesem. Očaral je občinstvo v baritonovi ulogi Hrvat, gosp. Vulakovič s svojim sonornim baritonom. V celoti napravila je ta kompozicija na občinstvo dovoljen učinek, ki bi bil seveda večji, ko bi bil zbor spremljevan od orkestra mesto od glasovirja. — Gospico Noëmi Jirečkovo ze Samokovo čuli smo kot izvrstno igralko na glasovirju. S finim občutkom izvrševala je vse nuanse, ista nežna roka igrala je najrahljeji pianissimo in najkrepkeji fortissimo. S fineso, ki je — skoro bi rekli — prirojena njenim prstom, obdelovala je Dvořakove „Varijacije“. S čudovito spretnostjo in sigurnostjo prevladala je težavno tehniko Rubinsteinovo v njegovem „Valse caprice“, kakor tudi Lisztovo, demona na glasovirju, kakor ga imenuje Rubinstein v njegovi 13. Rhapsodiji. Z burno ovacijo zahvalilo se je občinstvo za izredni užitek. Pridejal je še jednostavno mazurko Chopinovo, ki more napraviti dober učinek le, ako jo igra mojster na glasovirju, in ona igrala jo je z mojstersko dovršenostjo. — Mešani zbor predaval je Bendlovo najnovejšo skladbo „Slavin“, katero je posvetil „Slovanskemu pevskega društvu“. „Slavin“ obstoji iz osmih slovanskih narodnih pesni, ki se spremljajo na glasovirju in harmoniju. Najbolj je ugajala prva maloruska, ki ima značaj maloruskih dumek, potem poljska v mazurkinem tempu, hrvatska poskočnica iz Medjumurja, posebno pa srbska iz Lužice. Slednja je jednoglasni ženski zbor s spremljevanjem harmonijevim. V žalni melodiji toži sirota za materjo, ki v grobu spi, za očetom, ki je, Bog

ve kjé, in za ljubim, ki je odšel na vojsko, a se ni več vrnil. Ta pesem nas je prepričala, da lužinski Srb še ne bo poginil, kajti dokler ima tako krasne narodne pesmi, zložene v čisto slovanskem narodnem duhu, kakor je ravnokar omenjena pesem, se mu ni bati pogina. To prepričanje zadobil je vsak, ki jo je čul in pohvala, ki je sledila, veljala je največ srbskemu narodu v Lužici — Divili smo se pevki gospici Josipini Jamnicki, ki je prednašala dve Zajčevi skladbi „Domovini in ljubavi“ in „Ti si moj“. Gospica Jamnicka ima lep, močan mezzosopran, ki je v sredini jako poln, v višini postaja nekoliko rezek in ki ga ona umi zvezati z dobro deklamacijo. Nastopila je še pozneje skupno z gospodom Vulakovičem v znanem krasnem dvospevu iz opere „Zrinjski“. — Moški zbor podal nam je še karakteristično novo poljsko skladbo Münchbeimerjevo „Góral“, v kateri se je odlikoval s svojim krepkim baritonom naš rojak gospod J. Grm, srbsko skladbo Horejškovo „Tyro“ iz Naščinskega oper „Naraz Stodola“ zbor „Zakrybala ta cyba zazyaa“ in Tovačovskega „Zvuky slovanské“, za katero fantazijo je priredil pevovodja gospod Alojzij Aleks. Buchta spremljevanje z orkestrom. Vsi ti zbori peli so se z navadno preciznostjo, ki je mogoča le pod skrbnim in umnim vodstvom gosp. Buchte.

Tako se je končal prvi del večera. Zabavo drugega dela oskrbel je vojaška godba pešpolka štev. 19 pod vodstvom znanega kapelnika-kompoziterja Czibulke, ki nas je zabavala z raznimi krasnimi skladbami, mej katerimi omenjam Dvořakove „Slovanske plese štev. 7“, Lisztovo „Rhapsodijo štev. 1“, sekstet iz Smetanove oper „Prodana nevesta“ in druge.

V pozni noči razšlo se je občinstvo zadovoljno s krasnim užitkom, ki mu ga je priredilo, kakor že mnogo večerov, „Slovansko pevsko društvo“. Pohvala bila je obča in izražala se je želja, da bi skoro imeli enak večer. R.

Domače stvari.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je prejela 11 kilogramov težak zaboj knjig, ki ga ji je poslal gosp. Josip Božja, nadučitelj iz Blok. — Iskrena hvala za lepi dar, ki bode gotovo razveselil rojake, hrepeneče po domačem, zdravem berilu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (V odbor prve Ljubljanske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda) bili so pri zadnjem obnem zboru voljeni gg.: Ivan Gogola načelnikom, Gustav Pirc blagajnikom in Karol Bleiweis tajnikom.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 20. t. m. bode se predstavljal Octava Feuilleta znani igrokaz: „Ubožan plemič“. „Ubožan plemič“ je zelo priljubljen igrokaz ter se nahaja na repertoarju vseh gledališč. Prepričani smo, da bode igrokaz tudi našemu občinstvu, katero si prav za prav želi enakih iger, izborna ugajal.

— (Glas iz mej občinstva.) Piše se nam: Pot v Prule mej hišama št. 20 in 22 na Karlovski cesti je v tako neznažnem stanu, da se mora vsakomur, kdor ide tu, kar gnusiti. Pot je bolj podobna kakemu prostoru za odkladanje nesuage, kakor potu. Tu bi pač ukazati moral mestni magistrat svojim delavcem, da skrbje za snažnost.

— (Nevaren tat) stal je včeraj pred Ljubljanskim deželnim sodiščem v osebi 27 let starega urarskega pomočnika Frana Tkaleca iz Zagreba. Zaradi tatvine bil je že kaznovan s trinajst- in osemnajstmesečno in jedenkrat celo že s šestletno težko ječo. Začetkom tega meseca zaslišali so v hiši dežnikarja Rozman-a v Št. Vidu nad Ljubljano v zgornji izbi čuden ropot. Brat hišnega posestnika je takoj skočil po stopnicah in zagledal zatočenca Tkaleca. Ta se je hitro skril za peč, a privlekli so ga vendar in tirali po stopnicah navzdol. Tkalec je prosil, naj ga puste na stranišče, kar se mu je dovolilo, a neki hišnik je videl, da je Tkalec vrgel nekaj zavitega v stranišče in našli so res dvanajst raznih „vitrihov“. V sobi Rozmanovi, katero je bil tat odprl, bilo je v omari 600 gld. gotovega denarja, mnogo zlatnine in obleke. Plen bi bil tedaj, da se je posrečil, izvrsten. Zatoženi Tkalec taji, da je hotel krasti, priti je želel le v shrambo jedil, da bi dobil kaj jesti, ker je bil lačen. Sodišče pa tej pravljici ni verjelo, temveč Franca Tkaleca obsodilo zaradi hudodelstva tatvine na petnajst mesecev težke ječe, poostrene s postom vsak mesec, ter odredilo, da se po prestani kazni iztira iz Cislitanije.

— (Stavbeno delovanje v Ljubljani.) Stavbena družba kranjska bode na sedaj novo odprtih stavbenih prostorih na bivšem Seunigovem trtu prihodnjo spomlad zidala tri vile, in sicer jedno za gospoda Češkota, drugi dve pa z namenom, da ju potem proda.

— (Samomor.) Danes mej 9. in 1/2 10. uro zjutraj ustrelil se je poleg velikega križa na pokopališču pri sv. Krištofu 73 let stari Leopold Hočevanar, mešan Ljubljanski, bivši kantiner v Trnovski vojašnici in sedanji sluga „Filharmoničnega društva“. Hočevanar ustrelil se je z malim samokresom, katerega je bil baš v ta namen kupil za 4 gld. Pokojnik bil je že delj časa melanholičen, zlasti odkar se je preselil iz knežjega dvorca v novo poslopje „Filharmoničnega društva“, in brez nobene dvojbe usmrtil se je v trenutku dušne otuplosti.

— (Občinska volitev na Bledu.) Kakor se nam brzojavlja z Bleda, bila je zaradi nepravilnosti občinska volitev ustavljena. Pričakujemo obširnejše poročilo.

— (Narodna čitalnica v Kamniku) bode imela v nedeljo dne 20. t. m. ob 7. uri zvečer v društveni dvorani svoj letošnji občni zbor. Dnevni red je: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo odbora, a.) tajnika, b.) blagajnika, c.) knjižničarja. 3. Volitev novega odbora. 4. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi vse čast. ude odbor.

— (Telovadno društvo „Celjski Sokol“) ima v nedeljo, dne 20. t. m., ob 8. uri zvečer v čitalnici svoje občno zborovanje. Dnevni red: Pozdrav staroste, poročilo tajnikovo in blagajnikovo, volitev odbora in računskih preglednikov, slučajnosti. Izvršujoče in podporne člane vabi k polooštevilni udeležbi odbor.

— (Duhovniške spremembe v Lavantinski škofiji.) Gosp. Ign. Rom, provizor v Dramljsih, pride za kapelana v Slov. Bistrico in gosp. R. Raketelj, kapelan v Slov. Bistrici, gre na kapelanijo v Mozirje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Inomost 16. decembra. Južnotirolski narodno-liberalni Italijani in nemško-liberalni Tirolci sklenili so neki dogovor, da liberalni Italijani odstopijo pet volilnih okrajev, kjer bodo nemško-liberalni kandidatje nastavljeni, za katere bodo glasovali Italijani. Če bi Italijani pozneje ustopili v deželni zbor, odstopili bi ti poslanci.

Pariz 16. decembra. „Agence Havas“ izjavlja, da ni resnično, da bi bila bolgarska vlada pri iztiranju Chadournea zahtevala sodelovanje francoskega zastopnika, kakor to predpisujejo kapitulacije. Mejnarodne pogodbe, na katere je vezana Bolgarija, so se torej prekršile.

London 16. decembra. Angleško časopisje graja postopanje Francije proti Bolgariji, vender ne pripisuje velike važnosti tej zadevi. „Times“ pa pristavlja, da Stambulov ni vestno se držal za Bolgarijo veljavnih kapitulacij.

Dunaj 17. decembra. Uradna „Wiener Zeitung“ prijavlja zakon o novinskem kontingentu.

Dunaj 17. decembra. Nadvojvoda Ernest zbolel. Nemirna noč, splošno stanje povoljno.

Praga 17. decembra. Staročehski listi napadajo dr. Gregra zaradi njegovega govora in prorokujejo, da bode imel zle posledice za narod češki. (Tega pa menda sami ne verujejo. Ured.)

Razne vesti.

* (Ubeglega bankirja) Adolfa Alberta, ki je poveril 780.000 mark in potem pobegnil, prijel so v Grlitzu in izročili sodišču.

* (Zgorelo gledališče.) V Clevelandu v državi Ohio v severni Ameriki zgorelo je gledališče. Ponesrečil ni nikdo.

* (Hudi viharji) razsajali so pretekle dni v vsem severnem morju. Parobrod „Excelsior“ potopil se je z vsem moštvo. Vihar bil je tako silen, da v Ostendu nobena ladija ni mogla v pristanišče. Železniški vlak iz Kolonje v Ostende moral je vsled viharja ostati v sredi odprtega polja.

* (Velik požar.) V Louisville v Ameriki nastal je požar v neki cukrarnici. V četrtem nadstropju delalo je nad 40 deklet in ker se neso mogle več rešiti po stopnicah, poskakale so večina na ulico. Pet deklet in delovodja so mrtvi, mnogo pa je poškodovanih. Šest deklet in pet moških našlo je smrt v plamenu.

"LJUBLJANSKI ZVON"

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 16. decembra.

V Pragi: 35, 49, 71, 44, 32.

Tuji:

16. decembra.

Pri **Malič**: Kümmerer, Hille, Feigl, Fuchs, Engel, Gultner, Rosenthal z Dunaja. — Rosi, Turri, Pamer iz Trsta. — Lamprecht iz Gradca. — Bescharek z Reke. — Chelard iz Pariza. — Kzibek iz Brna. — Steinharter iz Monakova.

Pri **Stenu**: Arko, Fabac iz Zagreba. — Jankovich, Leder iz Gradca. — Polak, Culleman iz Trsta. — Hieng iz Rakoka. — Reichel, dr. Mencinger s Krškega. — Stergulec iz Begunj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. dec.	7. zjutraj	737.0 mm.	-2.4° C	sl. zah.	megla	
	2. popol.	734.1 mm.	0.0° C	sl. zah.	megla	0.00 mm.
	9. zvečer	730.8 mm.	5.6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 1.1°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. decembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 92.45	gld. 92.85
Srebrna renta	" 92. —	" 91.95
Zlata renta	" 109. —	" 108.80
5% marcna renta	" 102.25	" 102.35
Akcije narodne banke	" 1009. —	" 1010. —
Kreditne akcije	" 284.50	" 283.75
London	" 117.80	" 117.80
Srebro	" —	" —
Napol.	" 9.36	" 9.36 1/2
C. kr. cekini	" 5.61	" 5.61
Nemške marke	" 57.97 1/2	" 57.97 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 " 178	" 75
Ogerska zlata renta 4%	" 105	" 20
Ogerska papirna renta 5%	" 101	" 25
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 115	" 25
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10 " 19	" 50
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 152	" 25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	" 219	" —

Spretni agente

vsprejme pod ugodnimi pogoji in s stalno plačo dobro znana in v Avstriji razširjena **zavarovalnica za življenje**. — Ponudbe, v katerih je navesti reference, pošilja naj se upravnistvu tega lista. (1008—13)

Prodajalnica

daje se s 1. februarjem 1892. l. v najem.

Več izve se pri gospodu **B. Jesenku, Stari trg št. 11.** (1087—1)

Janez Jax, Ljubljana.

Tovarniška zaloga (987-0)

šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

Veliki krah!

Vsled ameriških carinskih razmer kupil sem vso zalogo neke velike, slavnoznane

tovarne ogrinjač

za izredno nizko ceno in prodajam po neverjetno nizki ceni

gld. 1.40

debelo, gorko in nepoškodljivo ogrinjačo, katere koli barve, s krasnim obrobo in s prami, poldrug meter dolgo in poldrug meter široko.

Podviza naj se torej vsak, da naroči, dokler je še kaj v zalogi, kajti vsakih 100 let se ponudi taka prilika le jedenkrat. — Dobiva se proti gotovemu plačilu ali po povzetju pri znani pošteni firmi

Jožef Chyba, razpošiljalnica na Dunaji. (1068—4)

J. ANDEL-a

novoljudnjen

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešilke, ptične črvice, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zaloge ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

„pri črnem psu“

13, Húsová (Dominikanská) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri **Albinu Šliharju**, trgovcu na Dunajski cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (338—11)

Mejnarodna PANORAMA

v Ljubljani

na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odprta vsak dan od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoldne in od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ustopnina za osebo 20 kr. 6 ustopnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Od četrtega dne 17. t. m. do ušete sobote dne 19. t. m.:

XI. serija:

(986—27)

Drugi oddelek Pariške razstave z Eiffelovim stolpom

(samo taki obrazi, koji niso bili razstavljeni v I. oddelku).

Oklic!! Na vse čitatelje!

Pooblaščen sem, da spravim blago hitro v denar, prodati 1000 komadov jako elegantnih, dobro idočih in na sekunde regulovanih

Washingtonovih remontoir-ur

zgol proti povrnitvi carine, troškov in poštne, torej za vsako ceno. Proti povzetju gld. 2.60 dobi vsakdo to prekrasno remontoir-uro s kristalnim ploščatim steklom in mehansko pripravo za kazala, katero je navijati brez ključa. Kdor hoče kupiti dobro, ceneno in jako solidno remontoir-uro in to za neverjetno nizko ceno

gld. 2.60

naj se podviza, da jo naroči čim prej mogoče, dokler je še kaj v zalogi, kajti taka prilika se ponudi redkokdaj. — Dobiva se po povzetju od firme

Jožef Chyba, razpošiljalnica na Dunaji. (1068—4)

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zavitki v kasetah in zavojih. Četrtna ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisi. Vizitnice, litografirane ali tiskane (najbolj moderna oblika). Vsakovrstne potrebščine za pisarnice ali pisalne mize: podloge za pisanje, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zviti, pečatila iz proževine, sušilni kartoni itd. itd. Trgovske knjige, kopirne knjige, beležnice, glavne knjige, ozke strazze, folijo knjige, kvart-knjige, kazala, upane ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. Ljudski koledarji, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški koledarji in skladni koledarji v veliki izbiri. (456 29)

Štev. 162.

(1088—1)

Razglas zmanjševalne dražbe.

V ponedeljek, dne 4. prosenca 1892, od 10.—12. ure dopoldne, bode pri tržkem predstojništvu v Žužemberku zmanjševalna dražba za zidanje sodnega poslopja v Žužemberku in morebitnega sodnikovega stanovanja v njem.

Izklicna cena za sodno poslopje je 20.693 gld. in 38 kr., za isto z mogočim drugim nadstropjem, v katerem ima biti sodnikovo stanovanje, 25.610 gld. in 78 kr.

K tej obravnavi vabijo se podjetniki s pristavkom, da si pri tržkem predstojniku Florijančič-u Francu v Žužemberku št. 2 ob navadnih dnevnihi urah lahko ogledajo načrt, občne uprayne in podrobne zgradbene uvete (pogoje).

Vsak dražilec ima pred začetkom ustne obravnave položiti pet odstotkov izklicne cene (20.693 gld. in 38 kr.) kot odstopnino (skesnino).

Kdor bi zgradbe ne dostal, dobi odstopnino takoj nazaj, tisti, ki jo dostane, mora jo pa zvišati na deset odstotkov tistega zneska, za kateri je zgradbo prevzel, potem ko se je prevzetje odobrilo.

Pismene ponudbe, kolekovane s kolekom 50 kr., vsprejemajo se le do začetka ustne obravnave pri podpisnem predstojništvu. Iste morajo biti zapečatene ter sestavljene v smislu §. 3. občnih in §. 6. posebnih zgradbenih uvetov, predmet mora biti imenovan kakor v razglasu; z njimi mora se položiti 5 odstotkov varščine in sicer od vsega odobrenega zneska, torej ima znašati ista 1280 gld. 54 kr.

Tržko predstojništvo v Žužemberku

dne 10. decembra 1891.

Franco Florijančič.

V četrtek dne 17. decembra

sta izšla

I. in II. zvezek

Levstikovih zbranih spisov.

Určdil

Frančišek Levec.

Levstikovi zbrani spisi obsezali bodo pet zvezkov, in sicer:

I. zvezek: Pesni. — Ode in elegije. — Sonetje. — Romance, balade in legende. — Tolmač.

II. zvezek obseza: Otročje igre v pesenah. — Različne poezije. — Zabavljice in pušice. — Ježa na Parnás. — Ljudski Glas. — Kraljedvorski rokopis. — Tolmač.

III. zvezek bode obsejal: Povesti in potopise.

IV. zvezek: Kritike in znanstvene razprave.

V. zvezek: Doneske k slovenskemu jezikoslovju.

Cena vsem mehko vezanim zvezkom je v naročevanju 10 gld. 50 kr., v platno vezani stanejo 13 gld. 50 kr., v pol francoski vezbi 14 gld. 50 kr., v pol usnjeni prekrasni vezbi 15 gld. 50 kr. (1079—3)

Naroča se pri založništvu:

Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

v Ljubljani.